

Neden Bediüzzaman?

15 Şaban 1293'te bir Berat Gecesi âleme teşrif eden Bediüzzaman; üç devir görmüş, ahırzamanın en dehşetli hallerine şahit ve müdahil olarak 23 Mart 1960, Kadir Gecesi Urfa'da semaya uruc etmiştir.

İnsanlığın en büyük gayesi, bu dünya imtihanını kazanıp-kaybetme hengâmında marziyyat-ı İlâhiyeyi arayıp bulmasıdır.

Her yeni dinle bunu arayan insanlık, İslâm'ın gelmesiyle Hatem-ül Enbiya'da (asm) nihayet bulmuştur.

Peygamberlik kapısının kapanmasına ve İslâm ile dinlerin tamamlanmasına rağmen irşad vazifesi bitmemiştir. Bu bağlamda müceddidler, emr-i Peygamberî (asm) ve O'nun (asm) tasarruflarıyla gaflete düşen ümmeti irşad ve ikaz vazifelerini devam edegelmişlerdir.

Hatem-ül Enbiya (asm) bize her âdâpta rehber olduğu gibi, gelecek zamanların da efendisi olduğunu ihbar-ı gaybî suretinde verdiği haberlerle de bunu ortaya koymuştur.

Madem O'nun tasarrufundadır, öyleyse söz O'nundur:

“Asrın âlimini tanımayan cahiliyye ölümü üzere ölür.”, “Her asır başında dinin yüksek hâdimleri (müceddidler) gelecektir.”, “Âhırzamanda Hazret-i Mehdi gelecek ve fesada girmiş âlemi islâh edecek.”, “Mehdi benim başlattığım gibi, dini yeniden başlatacaktır” gibi hadis-i şerifler yol haritası olmuş, navigasyonsuz, pusulasız yol bulmalar ümmeti hep çıkmaz sokaklarda bırakmıştır.

Ahırzamana geldiğimiz herkesçe kabul edilen bu asırda, bütün asırlara bedel bir ikaz ve irşad mecburiyeti doğmuştur ki, şu gelen hakikat bizi uykudan uyandırıyor:

“Herkesin iman mukabilinde bu zemin yüzü kadar bağlar ve kasırlar ile müzeyyen ve bâki ve daimî bir tarla ve mülkü kazanmak veya kaybetmek dâvâsı başına açılmış. Eğer iman vesikasını sağlam elde etmezse kaybedecek. Ve bu asırda, maddiyyunluk taunuyla çoklar o dâvâsını kaybediyor. Hattâ bir ehl-i keşf ve tahkik, bir yerde kırk vefiyattan yalnız birkaç tanesi kazandığını sekeratta müşahede etmiş; ötekiler kaybetmişler. Acaba bu kaybettiği dâvânın yerini, bütün dünya saltanatı o adama verilse doldurabilir mi?”

İŞTE BEDİÜZZAMAN, İŞTE AHİRZAMAN

Dünya'nın yaşlandığı ve medeniyet fantaziyelerinin saadet getirmediği bir hengâmda insanlık, harpler ve bu zemin yüzündeki hâkimiyet-i âmme dâvâsında manevî bir buhran geçiriyor, ehl-i hamiyeti ağılattırarak, duâ ve imdat çılgınlıklarına sahne oluyordu: “Yetiş Ya Muhammed (asm), yetiş Ya Ali (ra)...”

Resul-i Ekrem'in (asm) buyurduğu gibi din neredeyse sıfırlanmıştı. İşte böyle bir devirde bir Nur doğuyordu şarkın sarp dağlarından..

Henüz hadd-i bülûğa ermeden âlem-i İslâm'ın derdiyle yollara düşen Molla Said; içine düştüğümüz hastalıkların tedavisi için bir Hekim-i Lokman gibi derman aramış; Hızır (as) misali oradan oraya yaptığı seyahat, nutuklar, makalat ses getirmişti. Şark'taki aşiretlere hürriyeti anlatırken, İslâm âlemine de geri kalmışlığımızın sebeplerini Mehdi-yi Âzam keyfiyetinde; zaruret, cehalet ve ihtilâf, çaresini de san'at, marifet ve ittihad ile reçetelendirmiştir.

Gelen inkâr ve din-i Muhammedî'yi (asm) tağyir karanlıklarını Risale-i Nur'la bütün çile, işkence ve zehirlemelere bedel izale etmiş, Yecüc-Mecüc misal anarşiye de sedd-i Zülkarneyn olmuştu.

“Hadîs-i sahihle; âhırzamanda İsevîlerin hakikî dindarları ehl-i Kur'ân ile ittifak edip, müşterek düşmanları olan zındıkaya karşı” ittifak mecburiyetini Hz. İsa (as) müjdesiyle ikaz etmiştir.

Tarihçe-i hayatı ortadadır.

Biz, vefatının 56. sene-i devriyesi münasebetiyle “Neden Bediüzzaman?” sorusuna cevap arayacağız.

Evet, neden Bediüzzaman, bunca kitap ve mürşid varken neden?

“Eskiden dalâlet, cehaletten geliyordu. Bunun izalesi kolaydı. Bu zamanda dalâlet, -Kur'ân ve İslâmiyet'e ve imana taarruz- fen ve felsefe ve ilimden geldiğinden izalesi müşkildir.

Herkesin ve bilhâssa Müslümanların başına öyle bir hâdise ve öyle bir dâvâ açılmış ki; her adam, eğer Alman ve İngiliz kadar kuvveti ve serveti olsa ve akli da varsa, o tek dâvâyı kazanmak için bilâ-tereddüd sarfedecek.”

İşte Bediüzzaman Said Nursî; Kur'ân-ı Kerîm'deki bu asrın muhtaç olduğu hakikatleri keşfedip, Risale-i Nur'la, herkesin kabiliyeti nisbetinde istifade edebileceği bir tarzda tefsir ve izah etmek muvaffakiyetine mazhar olmuştur.

Helâket ve felâket asrı Bediüzzaman ister...

Ömer Faruk ÖZAYDIN